

Ministerstwo Klimatu i Środowiska

Podsekretarz Stanu
Anita Sowińska

DIŚ-V.050.10.2025.AW
3920971.15778724.12686241
Warszawa, 11-08-2025

Dotyczy: odpowiedź na interpelację Posłanki Wiolety Tomczak, Posła Kamila Wnuk, Posłanki Bożenny Hołownia, Posłanki Mai Ewy Nowak, Posłanki Ewy Szymanowskiej i Posłanki Ewy Schädler.

Temat: zmiana poziomu norm hałasu.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z interpelacją nr K10INT11138 Posłanki Wiolety Tomczak, Posła Kamila Wnuk, Posłanki Bożenny Hołownia, Posłanki Mai Ewy Nowak, Posłanki Ewy Szymanowskiej i Posłanki Ewy Schädler, przekazuję odpowiedź w zakresie kompetencji Ministra Klimatu i Środowiska.

Na wstępie bardzo dziękuję za zabranie głosu w kwestiach dużej wagi. Ministerstwo Klimatu i Środowiska bardzo poważnie traktuje istotę ochrony środowiska przed ponadnormatywną emisją hałasu do środowiska i prowadzi wszechstronną analizę zmian w zakresie klimatu akustycznego. W okresie ostatnich kilku lat nastąpił dynamiczny wzrost realizacji inwestycji liniowych i stan klimatu akustycznego obecnie jest bardzo ważnym problemem społecznym.

W świetle obowiązujących aktów prawnych, kontrolę przestrzegania i stosowania przepisów o ochronie środowiska sprawują organy ochrony środowiska, w zakresie objętym właściwością tych organów oraz organy Inspekcji Ochrony Środowiska. Organy te mają szerokie uprawnienia w sprawach dotyczących nadmiernego hałasu. Postępowania administracyjne dotyczące ochrony środowiska toczą się z urzędu dlatego wystarczy poinformować odpowiedni organ o uciążliwości akustycznej, a ten powinien wdrożyć odpowiednią procedurę. Droga ekspresowa S6 zalicza się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 31 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko¹. Zatem, jest obiektem, w odniesieniu do którego obowiązek ograniczenia oddziaływania na środowisko może nałożyć, w drodze decyzji marszałek województwa, w trybie art. 378 ust. 2a pkt 2 ustawy z dnia 27 kwietnia

¹ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839 z późn. zm.).

2001 r. Prawo ochrony środowiska² - zwanej dalej „ustawą Poś”. W zakresie ochrony środowiska przed hałasem do zadań marszałka należy:

- utworzenie obszaru ograniczonego użytkowania (art. 135 ustawy Poś),
- zobowiązanie podmiotu do sporządzenia i przedłożenia przeglądu ekologicznego (art. 237 ustawy Poś),
- wydanie decyzji w sprawie ograniczenia oddziaływania na środowisko i jego zagrożenia lub przywrócenia środowiska do stanu właściwego (art. 362 ustawy Poś),
- nałożenie obowiązku prowadzenia w określonym czasie pomiarów poziomów hałasu (art. 178 ust. 1 ustawy Poś).

W odniesieniu do pomiarów emisji hałasu do środowiska wykonanych przez inwestorów i mieszkańców uprzejmie wyjaśniam, że zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy Poś, podmioty korzystające ze środowiska oraz organy administracji są obowiązane do stosowania metodyk referencyjnych. Dopuszczalne jest stosowanie innej metodyki ale tylko pod ściśle określonymi warunkami. Metodyka referencyjna dotycząca pomiarów hałasu w środowisku jest rygorystyczna, a nieprzestrzeganie odpowiednich reguł może prowadzić do błędnej interpretacji wyników pomiarów. Referencyjna metodyka oraz kryteria lokalizacji punktów pomiarowych została określona w załączniku nr 3 do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów poziomów substancji lub energii w środowisku przez zarządzającego drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem³. Określa ona nie tylko kryteria lokalizacji punktów pomiarowych ale także wymagania dotyczące zestawów pomiarowych, warunków meteorologicznych w jakich prowadzi się pomiary oraz procedurę wykonania pomiarów. Należy wskazać, że każdorazowo lokalizacja punktów pomiarowych powinna być ustalana po dokładnej i wnikliwej analizie. Zgodnie z obowiązującą metodyką pomiarów, lokalizację punktów pomiarowych ustala się indywidualnie dla każdego punktu pomiarowego, w zależności od: celu pomiarów, charakterystyk i usytuowania źródła hałasu, własności pochłaniających, odbijających oraz zagospodarowania terenu, w szczególności własności ekranowania i uginania fal dźwiękowych. Punkty pomiarowe należy lokalizować na terenach objętych ochroną przed hałasem w taki sposób, aby przeprowadzone w nich pomiary pozwoliły na ustalenie miejsca o największym oddziaływaniu hałasu na ludzi w miejscu ich możliwego pobytu ze źródeł, których pomiary dotyczą, z uwzględnieniem odrębnych zasad określonych dla terenu niezabudowanego i terenu zabudowanego. Ponadto, w myśl art. 147a ust. 1 ustawy Poś prowadzący instalację są obowiązani zapewnić wykonanie pomiarów, w tym pobieranie próbek przez akredytowane laboratorium w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności⁴. Akredytacja laboratorium badawczego oznacza spełnienie określonych wymagań i warunków stanowiących podstawę do stwierdzenia, że wyniki pomiarów są uzyskane przy zastosowaniu określonych procedur, są wiarygodne i miarodajne.

Reasumując, zgodnie z metodyką pomiarową, lokalizacja punktów pomiarowych nie jest przypadkowa, a jej celem jest jak najdokładniejsze oszacowanie poziomu hałasu w miejscach najbardziej narażonych na jego wpływ, co ma kluczowe znaczenie dla skutecznej ochrony przed hałasem. Chodzi o to, aby pomiary pozwoliły na ocenę rzeczywistego oddziaływania hałasu na tereny, dla których została wprowadzona ochrona. Po stronie marszałka województwa pozostaje zbadanie rzeczywistego, a więc i tego najbardziej uciążliwego,

² Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2025 r. poz. 647).

³ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 czerwca 2011 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów poziomów substancji lub energii w środowisku przez zarządzającego drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem (Dz. U. z 2011 r. nr 140 poz. 824 z późn. zm.).

⁴ Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2023 r. poz. 215).

z akustycznego punktu widzenia, oddziaływania na stan środowiska oraz podjęcie, na podstawie wyników tego badania, ustawowych działań mających na celu spowodowanie dotrzymania właściwego ładu akustycznego w środowisku, czyli dotrzymania w środowisku dopuszczalnego poziomu hałasu. Stąd, każdorazowo osoby którym przeszkadza nadmierny hałas powinny kierować wnioski o podjęcie ustawowych działań do marszałka województwa.

Odpowiedź na pytanie nr 1: Czy rozważane jest obniżenie dopuszczalnego poziomu hałasu tak, aby był on zgodny z normami rekomendowanymi przez WHO?

Obowiązujące obecnie w Polsce maksymalne dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku zostały określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku⁵. Analiza akustycznych standardów ochrony środowiska w zakresie ich ewentualnej zmiany dokonywana jest w Ministerstwie Klimatu i Środowiska na bieżąco. Do Ministerstwa napływają wykluczające się postulaty, dotyczące zarówno obniżenia wartości aktualnie obowiązujących akustycznych standardów jakości środowiska, jak i podwyższenia tychże wartości. Ministerstwo dokłada wszelkich starań w celu zapewnienia optymalnych warunków akustycznych środowiska. Delegacja ustawowa do określenia ww. poziomów zawarta jest w art. 113 ust. 1 ustawy Poś. Zgodnie z tym przepisem Minister właściwy do spraw klimatu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku kierując się potrzebą zapewnienia należytej ochrony środowiska przed hałasem oraz mając na uwadze przepisy prawa Unii Europejskiej odnoszące się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku.

Należy wskazać, że państwa członkowskie Unii Europejskiej zobowiązane są do systematycznej oceny skutków hałasu środowiskowego, ocena ta polega nie tylko na pomiarze poziomu hałasu, ale również na analizie jego wpływu na zdrowie i jakość życia mieszkańców. Dyrektywa 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnosząca się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku⁶ jest najważniejszym instrumentem prawnym na poziomie Unii Europejskiej służącym ochronie zdrowia i dobrostanu ludzi przed nadmiernym zanieczyszczeniem hałasem powodowanym m. in. przez ruch drogowy. W dyrektywie Komisji (UE) 2020/367 z dnia 4 marca 2020 r. zmieniającej załącznik III do dyrektywy 2002/49/WE⁷ został znormalizowany wpływ hałasu na efekty zdrowotne. Sposób wyrażania skutków zdrowotnych jest niezależny od dopuszczalnych wartości długookresowych poziomów hałasu w środowisku. Do celów oceny szkodliwych skutków hałasu w środowisku, pod uwagę, bierze się:

- chorobę niedokrwienną serca (IHD),
- znaczną uciążliwość (HA),
- znaczne zaburzenia snu (HSD).

Miarą ww. szkodliwych skutków hałasu jest liczba osób dotkniętych danym skutkiem. Przepisy zawarte w dyrektywie Komisji (UE) 2020/367 zostały wprowadzone do polskiego ustawodawstwa w ustawie Poś oraz rozporządzeniach wykonawczych do tej ustawy tj.: rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 1 lipca 2021 r. w sprawie

⁵ Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t. j. Dz. U. z 2014 r. poz. 112).

⁶ Dyrektywa 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnosząca się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku (Dz. Urz. WE L 189 z 18.07.2002, str. 12, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 101).

⁷ Dyrektywa Komisji (UE) 2020/367 z dnia 4 marca 2020 r. zmieniająca załącznik III do dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do ustalenia metod oceny szkodliwych skutków hałasu w środowisku (Dz. U. L 67 z 5.3.2020, str. 132).

szczegółowego zakresu danych ujętych na strategicznych mapach hałasu, sposobu ich prezentacji i formy ich przekazywania⁸ i rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 26 lipca 2021 r. w sprawie programu ochrony środowiska przed hałasem⁹. Zatem, ocena skutków hałasu w środowisku jest badana w Polsce od czwartej rundy mapowania, która zakończyła się 30 czerwca 2022 r. Na podstawie strategicznych map hałasu zostały opracowane programy ochrony środowiska przed hałasem. Dane ze streszczeń programów ochrony środowiska przed hałasem państwa członkowskie miały obowiązek przekazania Komisji Europejskiej do dnia 18 stycznia 2025 r. Ministerstwo do końca 2025 r. planuje wykonać analizę danych z map i programów ochrony środowiska przed hałasem.

Należy wskazać, że kwestia zmiany dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku jest niezwykle złożona. Przy ustalaniu tych wartości trzeba uwzględnić zarówno wytyczne WHO, wymagania zrównoważonego rozwoju, dyrektywy 2002/49/WE i uwarunkowania lokalne. Nie bez znaczenia w przedmiotowej sprawie są także aspekty ekonomiczne i społeczne Polski. Należy także mieć na uwadze, że tolerancja hałasu jest bardzo zróżnicowana i zależy od wielu czynników środowiskowych i wrażliwości osobniczej. Stąd, w ocenie Ministerstwa Klimatu i Środowiska dopiero analiza zagregowanych danych z map i programów, zebranych w czwartej rundzie, pozwoli na identyfikację najistotniejszych problemów i obszarów wymagających poprawy w Polsce, w celu ewentualnej nowelizacji obowiązujących przepisów w tym zakresie.

Odpowiedź na pytanie nr 2: Jakie działania są podejmowane w celu ograniczenia hałasu w miejscach w których są one notorycznie przekraczane?

Skuteczne działania w zakresie ochrony środowiska przed hałasem wymagają kompleksowego podejścia obejmującego wszystkie istotne sektory i wszystkie zainteresowane podmioty. W świetle przepisów ustawy Poś ochrona przed hałasem polega na zapewnieniu jak najlepszego stanu akustycznego środowiska, w szczególności poprzez: utrzymanie poziomu hałasu poniżej dopuszczalnego lub co najmniej na tym poziomie lub zmniejszanie poziomu hałasu co najmniej do dopuszczalnego, gdy nie jest on dotrzymany. Ochrona środowiska przed hałasem wymaga zarówno działań długookresowych, jak i krótkookresowych. Stąd, do oceny klimatu akustycznego wykorzystywane są: wskaźniki długookresowe i wskaźniki krótkookresowe. Wskaźniki długookresowe mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem, wykorzystywane są do sporządzania strategicznych map hałasu oraz programów ochrony środowiska przed hałasem, są to: L_{DWN} (długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczany w ciągu wszystkich dób w roku, określający ogólną dokuczliwość hałasu) i L_N (długookresowy średni poziom dźwięku A wyrażony w decybelach (dB), wyznaczony w ciągu wszystkich pór nocy w roku, określający zaburzenia snu). Wskaźniki krótkookresowe mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska w odniesieniu do jednej doby: L_{AeqD} (równoważny poziom dźwięku A dla pory dnia) i L_{AeqN} (równoważny poziom dźwięku A dla pory nocy).

Wspomaganie działań na rzecz ochrony środowiska jest zadaniem państwowego monitoringu środowiska. Systematycznej oceny i obserwacji zmian stanu akustycznego środowiska dokonuje Główny Inspektor Ochrony Środowiska. Badania realizowane na potrzeby państwowego monitoringu środowiska prowadzi się w sposób cykliczny, a zakres

⁸ Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 1 lipca 2021 r. w sprawie szczegółowego zakresu danych ujętych na strategicznych mapach hałasu, sposobu ich prezentacji i formy ich przekazywania (Dz. U. z 2024 r. poz. 255).

⁹ Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 26 lipca 2021 r. w sprawie programu ochrony środowiska przed hałasem (Dz. U. z 2024 r. poz. 271).

tych zadań jest określony w wieloletnich strategicznych i wykonawczych programach państwowego monitoringu środowiska. Obecnie obowiązuje „Strategiczny Program Państwowego Monitoringu Środowiska na lata 2020-2025”¹⁰.

Ponadto, na potrzeby zarządzania emisją i skutkami hałasu, w tym w celu zmniejszenia hałasu w środowisku, na podstawie strategicznych map hałasu sporządza się program ochrony środowiska przed hałasem. Projekt uchwały w sprawie ww. programu, w myśl art. 119a ust. 1 ustawy Poś opracowuje marszałek województwa dla obszaru województwa. Program ochrony środowiska przed hałasem jest uchwalany przez sejmik województwa co 5 lat, w terminie do dnia 18 lipca i może być aktualizowany przed upływem tego terminu. Szczegółowy zakres programu ochrony środowiska przed hałasem oraz sposób ustalania harmonogramu planowanych działań ograniczających poziom hałasu w środowisku zostały określone w rozporządzeniu Ministra Klimatu i Środowiska w sprawie programu ochrony środowiska przed hałasem. Program ten bardzo dokładnie określa jakie zagadnienia mają być zawarte w programach oraz na podstawie jakich kryteriów wyznacza się obszary, na których w pierwszej kolejności powinny zostać wykonane działania naprawcze zmierzające do ograniczenia hałasu oraz zachowania korzystnych warunków akustycznych środowiska. W programie wskazuje się działania ograniczające poziom hałasu w środowisku: zrealizowane, planowane do realizacji w ciągu pięciu lat oraz planowane do realizacji długoterminowej - uwzględniając liczbę mieszkańców na terenie objętym programem oraz efektywność ekologiczną i ekonomiczną działań programu. Przy opracowywaniu programu ochrony środowiska przed hałasem marszałek województwa zapewnia udział społeczeństwa.

Odpowiedź na pytanie nr 3: Czy rozważana jest zmiana sposobu pomiaru hałasu podczas inwestycji infrastrukturalnych, tak, aby lepiej oddawały one faktyczne zanieczyszczenie hałasem w danym miejscu?

Uprzejmie informuję, że Ministerstwo Klimatu i Środowiska we współpracy z Głównym Inspektoratem Ochrony Środowiska podjęło prace nad zmianą rozporządzenia w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów poziomów substancji lub energii w środowisku przez zarządzającego drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem. W dniu 11 czerwca 2025 r. (numer w wykazie prac: 1085) na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, zamieszczony został projekt rozporządzenia Ministra Klimatu i Środowiska zmieniającego rozporządzenie w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów poziomów substancji lub energii w środowisku przez zarządzającego drogą, linią kolejową, linią tramwajową, lotniskiem lub portem¹¹.

Odpowiedź na pytanie nr 4: Czy planowane jest umożliwienie korzystania z tzw. fotoradarów akustycznych, które pozwalają identyfikować pojazdy, które generują hałas przekraczający normy? (rozwiązanie stosowane skutecznie m.in. we Francji czy Niemczech).

Pragnę wyjaśnić, że Ministerstwo Klimatu i Środowiska nie jest właściwe do określenia zasad i warunków umożliwienia korzystania z fotoradarów akustycznych, pozwalających identyfikować pojazdy. Działem transportu administracji rządowej, w myśl § 1 ust. 2 pkt 3

¹⁰ Strategiczny Program Państwowego Monitoringu Środowiska na lata 2020-2025, strona: <https://www.gov.pl/web/gios/programy-panstwowego-monitoringu-srodowiska> (dostęp: 07.08.2025 r.).

¹¹ Biuletyn Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, strona: <https://legislacja.gov.pl/projekt/12398800/katalog/13134564#13134564>, (dostęp: 07.08.2025 r.).

rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury¹² kieruje Minister Infrastruktury.

Odpowiedź na pytanie nr 5: Czy prowadzone są kampanie informacyjne na terenach przekraczających dopuszczalne normy hałasu, aby potencjalni mieszkańcy wiedzieli, że taki problem występuje?

W chwili obecnej Ministerstwo Klimatu i Środowiska nie prowadzi bezpośrednich działań informacyjnych na temat dopuszczalnych norm hałasu.

Podstawowym źródłem danych, wykorzystywanym do informowania społeczeństwa o zagrożeniach środowiska przed hałasem, stanowią strategiczne mapy hałasu. Mapy te zamieszczane na stronach internetowych, przez prezydenta miasta o liczbie mieszkańców większej niż 100 tysięcy oraz zarządzającego główną drogą, zarządzającego główną linią kolejową i zarządzającego głównym lotniskiem. Dodatkowym źródłem danych są programy ochrony środowiska przed hałasem. Szczegółowe informacje na temat tych programów można znaleźć na stronach internetowych poszczególnych urzędów marszałkowskich województw.

Ponadto, rozpowszechnianie informacji o środowisku prowadzone jest w ramach państwowego monitoringu środowiska. Wyniki pomiarów hałasu i informacje wytworzone na podstawie tych pomiarów są szeroko rozpowszechniane oraz zamieszczane na stronach internetowych: Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska¹³, Portalu danych (otwarte dane)¹⁴ i GIOŚ INSPIRE¹⁵.

Ponadto należy wskazać, że kwestie dotyczące negatywnego oddziaływania na zdrowie ludności wiążą się z zadaniami ministra właściwego do spraw zdrowia, z uwagi na problematykę mieszczącą się w zakresie art. 33 ust. 1 ustawy dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej¹⁶. W związku z tym, uprzejmie informuję, że przeprowadzenie kampanii społecznej informującej o zagrożeniach związanych z hałasem, pozostaje poza właściwością ministra właściwego do spraw klimatu. Prowadzenie analiz w zakresie szkodliwości i uciążliwości akustycznych na zdrowie ludzi, jak również ocena skutków zdrowotnych narażenia na nadmierny hałas, należy do kompetencji ministra właściwego ds. zdrowia.

Z wyrazami szacunku

Anita Sowińska
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/

¹² Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 grudnia 2023 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz.U. 2023 poz. 2725).

¹³ Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, strona: <https://www.gov.pl/web/gios/monitoring-halasu> (dostęp: 05.08.2025 r.).

¹⁴ Otwarte dane, strona: https://dane.gov.pl/pl/dataset/1404,panstwowy-monitoring-srodowiska-monitoring-haasu?page=1&per_page=50&q=&sort=-data_date&model=resources (dostęp: 05.08.2025 r.).

¹⁵ GIOŚ INSPIRE, strona: <https://inspire.gios.gov.pl/imap/#gmpmap=gpMonit> (dostęp: 05.08.2025 r.).

¹⁶ Dz. U. z 2024 r. poz. 1370, z późn. zm.

Do wiadomości:

1. Departament Spraw Parlamentarnych w KPRM.